

Så derfor vil min umiddelbare betragtning om L 170 være, at det er noget af det mest overflødige tidspunkt, jeg har set et lovforslag fremsat på overhovedet. Det er fuldkommen vanvittigt at fremsætte et lovforslag som det her, som er så dybt kompliceret – jeg vil ikke bilde nogen ind, at jeg forstår det – og det er simpelt hen dybt godnat at komme med det på nuværende tidspunkt i stedet for at vente på, at vi får en fælles EU-diskussion på det her område.

Der er ingen grund til, at vi skal lade os trække foran i den her situation. Der er ingen grund til, at vi igen skal bidrage til ministerens mulighed for at rejse ud i verden og fortælle, at vi er foran alle de andre og har lagt linjen for EU i stedet for at gå ind i et fællesskab omkring det her.

Det er årsagen til, at vi selvfølgelig ikke har afvist Århuskonventionen.

Jeg afviser bestemt heller ikke, at vi på et eller andet tidspunkt skal have et lovforslag for at rette til, men vi har altså systemer i Danmark, vi har klageadgange, vi har offentlighed i forvaltningen, vi har en lang række af de ting. Der er sikkert ting, der mangler, og dem skal vi hjerteligt bidrage til, når vi har et ordentligt grundlag at diskutere det på, nemlig når vi har fået eller bare nærmer os en fælles EU-forståelse på området, så det har nogen mening.

Det, der er det væsentlige i denne her sammenhæng, hvis det for alvor skal have en virkning på miljøet og på det fællesskab, der skal til, er, at vi tager det alvorligt, at vi skal prøve at lave noget fælles, at vi skal være mange, der gør det her sammen, og at Europa på netop det her område skal præge resten af verden, så der bliver nogle ordentlige adgange.

Lad mig til slut sige: Jeg ser også meget gerne, som fru Henriette Kjær, at vi får en eller anden afklaring af, hvad der er det nye, der er lagt til her, og hvad der egentlig er det grundlæggende, som vi skal implementere eller putte ind i dansk lovgivning. Det ser jeg meget gerne.

Endelig vil jeg også sige, at det er jo ikke, fordi jeg ikke synes, at det er smadder godt, det er rigtig godt, at vi har organisationer i dette land, som bider os i halen og i haserne osv., men det er rent demokratur, når man begynder at lade forskellige organisationer og foreninger, som jeg har meget sympati for, have særstillinger i forhold til den almindelige borger, dvs. udstyrer dem med en særlig rolle, en særlig kompetence.

De er altså ikke valgt af nogen, det er interesseorganisationer af forskellig slags, det er holdningsorganisationer af forskellig slags, og hvis man giver dem særlige beføjelser i forhold til Hansen og Jensen og Petersen, fordi de kan dokumentere, at de er i hvert amt, så de er landsdækkende, så er det demokratur og har intet med demokrati at gøre, og det synes jeg er væsentligt at få med i denne diskussion.

Men som sagt: Vi skal have lavet det her lovforslag; det kommer bare på det mest tåbelige tidspunkt, jeg længe har set.

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, det er jo umådelig fristende for mig, der har stået og hørt på hr. Ebbe Kalnæs, straks at begynde med en masse korte bemærkninger til hans indlæg, som jeg overhovedet ikke mener har ret meget med lovforslaget at gøre. Det har tilsyneladende været svært for hr. Ebbe Kalnæs at gå ind i materien i det her og finde ud af, hvad det går ud på.

Det synes jeg sådan set ikke er så vanskeligt. Det kræver selvfølgelig en læseproces på mange timer at gå igennem det hele, det indrømmer jeg, men jeg synes ikke, det er oversvært. Dertil vil jeg så også sige, at mange af de regler, der er om offentlighed, om åbenhed osv., jo er regler, der i forvejen findes i dansk lovgivning.

Og så må jeg også have lov til at sige til hr. Ebbe Kalnæs, der havde et meget langt indlæg om EU: Jamen EU-landene gennemfører jo det her. Der er 38 lande – har jeg forstået – der implementerer det her, så der er sådan set ikke nogen problemer med EU-landene.

Skulle det endelig være – man kunne måske have sine tvivl – så kunne det jo godt være, at lande som Kasakhstan og Moldavien, som ikke har et nær så udviklet system, som man har i Danmark, kunne få vanskeligheder med det her, men så er der jo den fordel ved konventioner, at når landene når op på visse niveauer, implementerer de dem.

Og så vil jeg forholde mig til de ting, som jeg synes er vigtige i konventionen: Det er åbenheden, det er offentligheden, og det er specielt, og lige præcis specielt, at de grønne organisationer får nogle redskaber til at stå op imod den store industri, for vi ved jo, at industrien skal trækkes til trug næsten hver eneste gang, der skal laves fornuftige miljøtiltag.

Vi har jo behandlet forskellige sager i Miljøudvalget, ftalat-handlingsplanen og andet, og vi har også haft diskussionen her i salen, og vi